

ТМ	Г. XXII	Бр. 1-2	Стр. 171 - 173	Ниш	јануар - јун	1998.
-----------	----------------	----------------	-----------------------	------------	---------------------	--------------

Промотивна реч

Примљено: 02.02.1998.

Драгољуб Б. Ђорђевић

О ЈЕДНОМ СЈАЈНОМ ДОПРИНОСУ ИЗУЧАВАЊУ МИТОЛОГИЈЕ СРБА*

Usu|ujem se da po-nem sa pozdravom "po{ tovani publ i kume", ko-
ri ste}i dosta nezgrapnu re~ pod uticajem upotrebe jedne druge re-i od
strane prof. Petrovi }a. On, nai me, ~esto u kwi zi Mi tol o{ ja Srba rabi
pojam soci o{ um, verovatno kao zamenu za soci jal no, dru{ tveno, i maju}i u
vi du soci ol o{ ki kontekst onoga { to je prou~avao.

Kao soci ol og rel i gi je, sebi mogu dati za pravo da ne{ to mal o pro-
zbori m upravo o soci ol o{ kom kontekstu profesorovi h i stra` i vawa, o
zna~aju wegove kwi ge, mogu}em pri jemu u stru-ni m krugovi ma, pa i recep-
ci ji kod sprskih pravoslavnih bogoslova. Govori sada o svim detaq{i ma
kwi ge Mi tol o{ ja Srba ne bi bi lo od vel i ke kori sti pri sutnoj publ i ci,
jer je ona obi mna (oko 300 strana), puna pojedi nosti , akri bi ~na, i mora se
l i ~no i obazri vo pro-i tati .

Najpre, ukupno 16 kwi ga dr Sretena Petrovi }a, a { esta i z etno-
lo{ kog, odnosno kul turol o{ kog poqa (pre we i : "Kul tura i umetnost";
"Mi tol o{ ja, magi ja i obi ~aji "; "Mi tol o{ ja raskr{ }a"; "Uvod u kul turu
Srba"; i "Mi tol o{ ja - kul tura - ci vi l i zaci ja"), defini ti vno ga svrstava
u na{ e vode}e etnol oge i l i , ako mu se vi { e dopada, kul turol oge. Ne znam
{ ta bi o tome rekao jedan etnol og, al i mi odavno, posledwi h nekol i ko de-
cenija, nemamo ovako obuhvatne si nteti ~ke studije, pi sane sa tezom, no i
sa novi m hi potezama (znam jo{ jedi no za na{ eg sugra|ani na Bojana Jova-
novi }a, koji nam je podari o nekol i ko sl i ~ni h si nteti ~ki h monograf i ja).
Dobro je to za doma}u etnol o{ ju, budu}i da je pomal o posustala, { to je u
weno neorano poqe u{ l a tako jaka stvaral a~ka l i ~nost - filozof, este-
ti ~ar po vokaci ji i akademskoj naobrazbi .

Profesionalno bi h bi o zadovoqni ji , da se prof. Petrovi } odl u-
~i o na i skorak u soci ol o{ ju, tj. soci ol o{ ju rel i gi je, pa da i tu mal o raz-
drmamo redove. Ni { ta zato, sa-eka}emo boq{a vremena; mada, odgovorno
tvrdim, i ova studija, kao { to }e bi ti nezaobi l azna za svakog vrl og etno-

* Re~ izgovorena na promociji kwi e prof. dr Sretena Petrovi }a Mi tol o{ ja Srba, Ni { , Prosveta, 1997, odr` anoj 22. januara 1998. u Kul turnom centru Narodne bi bl i oteke "Stevan Sremac" u Ni { u.

I oga, bi }e nei zastavno pri sutna na stol u i svakog soci ol oga, soci ol oga rel i gi je koji je posve}en i zu~avawu srpskog pravosl avqa.

Za{ to? Pa zato { to naprsto ni je mogu}e utemeqeno i stra` i vati aktuel no stawe pravosl avqa u Srba bez vo|ewa ra~una o narodnoj rel i gi -ji i l i mi tol ogiji tog "nebeskog naroda". Treba zakora~i ti u dal eku pravostojbi nsku pro{ lost na{ eg naroda, pa preko autohtone mi tol ogi je i akul turaci oni h veza sa Vi zanti jom, do}i do hri { }anstva, tj. pravosl avqa i onoga { to sve skupa to sada zna~i u Srba. Bogoslovi i soci ol ozi rel i -gi je dosta puta nekri ti -ki zakqu-uju kako su Srbi, ruralni pogotovo, "sl abi u veri", teol o{ ki neobrazovani, zaboravqaju}i ono { to navodi dr Petrovi }, a i zrekao je poqski istori ~ar rel i gi je Lovmjawski: "... odviv kavawe naroda od stare paganske prakse, posebno od magije, predstavqal o je i zuzetno te` ak zadatok koji crkva ni kada do kraja ni je ostvari la" (6). Uzgred, op{ ta saznawa i neka moja konkretna soci o-empirijska i zu~ava wa pokazuju da su se pravosl avni narodi, u odnosu na katoli~ke i protestantske, i zuzi maju}i i slamske, najmawe osl obodi i l i uti caja supersti ci ja, sujeverja, onoga { to je paralel i gi jsko i l i kvazi rel i gi jsko. Zato je prof. Petrovi } sasvi m u pravu kada konstatuje sl ede}e, a vi de}emo kako }e to primi ti teol ozi: "Ostaje, stoga, i daqe aktuel no pi tawe: ni je l i se ovim me|usobni m uti cajem hri { }anske i stare neznabob a~ke vere Sl ovensa, i zrodili one{ to tre}e, svojevrsno "pohri { }aweno neznabob two", koje je du~boko protkano drevnim obi ~aji ma i kul tovi ma, odnosno bogovi ma prvo bi tne vere Sl ovensa? U prilog ovoj tezi - nastavqa na{ autor tu|im slovi ma, je i stav da su oblici i sadr` aji tradi ci onal nog sl ovenskog pogleda na svet "po pri rodi konzervativni, a i stovremeno odl i kuju se tol eranci-jom u pogledu veroi spovesti, koja olak{ ava pasi vnu recepciju pozajmi ca, koje su u prvom redu uzi mane i z hri { }anstva" (6-7). Ni je nu~no bi ti i skusan soci ol og rel i gi je i l i etnolog da bi se l i ~no uveri l i o ~emu se zai stara, na primer, kod zadu{ ni ca i l i seoske sahrane umrl og. Jer, sada opet S. Petrovi }, "u srpskom pravosl avqu, koje je vi { e od drugih formi hri { }anstva poprimilo nacionalno obele`je, a i z bogel asti ci teta pravoslavqa, mnogi elementi drevne rel i gi ozrosti veoma su dobro sa~uvani pod koprenom hri { }anske vere" (7).

Za teologe i nas soci ol oge, koji vi { e i mamo na umu savremeno mani f estovawe rel i gi jskog kompl eksa, metodol o{ ki je bi tno Petrovi }evo upozorewe: "Soci ol o{ ki posmatrano, evoluci ja rel i gi jskih predstava odvijala se tako da ni je bi lo potpune smene jedne forme drugom, nego je dol aza lo do preklapawa, prepokri vawa stari jeg sl oja mla|im, noviji m." - odnosno "... kod Srba... pojedi ni hri { }anski sveti teqi i l i kovi pretvorenici (su) u zameni ke stari h prehri { }anski h bo` anstava i narod se sada obra}a wi ma i sto onako kao { to se obra}ao nekada svoji m prastari m bogovi ma u koji ma je vi deo otel ovqewe bi lo kul ta predaka bi lo kul ta pri rode" (7).

Kwi ga }e bi ti i zuzetno kori sna bogoslovi ma, ona }e i m bi ti ujedno i neugodna, ali ni kako da je usmerena protiv pravosl avne crkve; kako je u prepodnevnom programu Radi o-Ni { a, u razgovoru sa Marijom Burgi }, poku{ao da formul i { e vodi teq Velibor Petkovi }. Ona samo pokazuje { ta je { ta u kul turnoj i storiji Srba, pa i ~i weni cu da su oni osim stari jeg mi tol o{ kog panteona, tj. mi tol o{ kog nasle|a i z jedni ~ke sl ovenske prazavi ~ajnosti, i zgradili i l i noviji, mla|i, i l i autenti ~no srpski rel i gi jski sistem obl i kovan u formi "Jastreba-kog pante-

ona", nastalog i zljkova naci onal ne samosvesti, u uslovima autohtonog i produktivno osvojenog srpskog istorijskog realiteta. Ti me se ne odbija pozitivna uloga primawa hričanstva, jer je to i nemoguće ujiniti. Prof. Petrović u vičenavrata upozorava da je zaokruči vawe Jastreba--kog panteona i bilo kada su Srbi več primili hričanstvo. I pak se radi o XIV veku.

Eljem, načinje autor potpuno svestan mogućih prigovora na svoje smeline teze i hipoteze, koje je, nadamo se, vrlo brzo dobio i zredova etnologa, antropologa i bogoslova. Zato veli da "ponuđeni "pregled" i li "sistem" mi tolakihli kovački kako ni je dogmatski zaključen ni tje ovi mdata konačna reč o drevnoj kulturnoj bačtinici. Sljovena, koja se upravo danas i intenzično proučava. Uostalom, ne treba sumvati da će u budućnosti biti ponuđene druge teorijske alternativne sistematizacije" (278).

I načine, sociolog religije ne može uputiti neke bitne prigovore kwiži "Mi toljaju Srba". Sam je autor, i u aktualnom izkušenju, u Zakoniku predupredio kćernu zamerku da studiji nedostaje tzv. aplikativni deo, "tako je, sagledavawe magijsko-mi tolakih kog korpusa u praktično-sistematskom kćenu - kroz pregleđivihovog osmice qavawa i pokazi vawa u celičini či kliusa običaja i obreda" (279). Sociolog bi kazao u formi pitanja: "Kako magijsko-mi tolakih korpusa danas praktično stoji, sa koji m funkcijama i kako radi u svakodnevnom životu quid?" Rečju, koliki je uticaj mi toljaju je Srba na vještih religiji i profani, sveti i svetovni život? Da li ograda profesor. Petrović znači da ćemo uskoro i u svego radi oni ceobi ti takvu kwižu!

Stavqam pri medbu na to što Petrović ponekad navodi druge i poznate autore, ali ne navodi izvor i bibliografske podatke. Znalac i hemo prepoznati, ne i običajno i talac.

Preporučio bi h profesoru, ako je to dozvoljeno, da vježem jaku, da viče poradi na razradi i konačnom usvajaju jedne definicije religije, koja bi bila razumljenija i to obuhvatnija. Reči da su osnovni elementi svake religije: mit, vera, kult, ritual, žrtvovanje, molitva, hram - nije dovočno, jer u nekoj religiji nemate svega ovog, ili svako od ovog nije sučinjeno za religiju uopće, ili jedno podrazumeva drugo (ritual, molitva, žrtvovanje, ritual...). Treba se konačno odrediti i prema onome što držimo vrhunskim u religiji: da li je to sveto, natprirodno, bogomjeno biće, moralni princip...? I zgleda da se pomognu kategorije moći stvar može dovesti do zadovočavajućeg kraja.

Preostaje mi da zaključim kako je kwiž Mi toljaju ja Srba nezanešljivi naučni doprinos srpskoj etnologiji i kulturnoj filologiji, koji je morati da i maju na umu i poslužiti u drugim drukčenim društveno-humanistickim disciplinama - sociologiji, istoriografiji, istorijskim umetnostima i kwičevnostima, bogosloviu. Ona je kulturni dogaj za način naroda, kao što i sluči načast autoru i uždavaču.